

den ærede Rigsdagsmand, der, som bekendt, ogsaa er en dygtig Jurist, har været af en aldeles modsat Mening med den ærede Justitsminister angaaende Betydningen af dette Ord (Case: Keil). Den ærede Rigsdagsmand sagde nylig, at det maatte beroe paa en Misforstaelse fra min Side af den ærede Justitsministers Dtringer, naar jeg havde meent, at han havde bragt Ordene Uagtsomhed og Mangel paa Dygtighed ind under een og samme Kategorie, men det har det ingenlunde været. Justitsministeren erklærede nemlig, at, dersom den Sætning gaaer ud, som af mig er foreslaaet at skulle gaae ud, saa vilde det medføre større Skade for Lyendet, end om den bliver staaende, idet Ordet „Uagtsomhed“ ifølge juridisk Fortolkning ogsaa omfatter Mangel af Dygtighed, og Erstatningsforpligtelsen derfor ogsaa maatte være tilstede med Hensyn til den Skade, der derved maatte fremkomme, saaledes altsaa, at, naar den Sætning, som omhandler Mangel paa særegen Dygtighed for bestemte Forretninger, udgaaer, saa vilde Lyendets Mangel paa denne Dygtighed, om den end ikke var saa stor som den her er betegnet, dog medføre Erstatningsansvar for Lyendet, paa Grund af, at Paragraphen indeholder Bestemmelser om, at Lyendet skal erstatte den Skade, der foraarstages ved Uagtsomhed, idet Uagtsomhed da ogsaa vilde komme til at gaae paa Mangel af Dygtighed. Den sidste ærede Taler har forstaaet Paragraphen ganske som jeg; han siger nemlig, at der er opstillet tre Tilfælde i Paragraphen, under hvilke Erstatning kan paalægges Lyendet, nemlig naar Skaden er fremkaldt ved Forfælt, af Uagtsomhed eller af Mangel paa Dygtighed; og det er ogsaa det, jeg faaer ud af Paragraphen, og derfor er det, at jeg har foreslaaet, at det 3die Tilfælde, i hvilket Erstatning kan paalægges, bør udgaae, fordi jeg mener, at, naar Huusbonden har Ret til at nægte at modtage Lyendet, naar det ikke har den fornødne Dygtighed til de Forretninger, det har paataget sig, og han senere kan affædige det, naar han opdager denne Mangel under Tjenesten, saa vilde man gaae for vidt, naar man desuden vilde lægge det i Huusbondens Haand at fordrø Erstatning paa Grund af denne

Mangel af Dygtighed. Med Hensyn til Fortolkningen af Paragraphen er jeg altsaa fuldkommen enig med den sidste Taler; jeg er kun uenig med ham, forsaavidt jeg mener, at denne Mangel af særegen Dygtighed ikke skal kunne medføre et saadant Ansvar for Lyendet som det i Paragraphen omhandlede.

Hvad Forslaget under Nr. 16 angaaer, da har den ærede Rigsdagsmand ytret, at han fandt Justitsministerens Bemærkninger grundede, hvilket jeg jo forud kunde vide, men jeg har ikke hørt den ærede Rigsdagsmand imødegaae de Bemærkninger, jeg gjorde i Anledning af Justitsministerens Foredrag, og jeg skal nu noget nærmere betragte de Dtringer, hvormed han yderligere vilde støtte Modstanden imod Forslaget under Nr. 16. Han meente, at man, ved at lade den omhandlede Bestemmelse udgaae, vilde løsrive sig fra den tidligere Lovgivnings Bestemmelser angaaende et saadant Overordnelses- og Underordnelsesforhold; men det troer jeg ikke kan indrømmes, fordi der, som den ærede Rigsdagsmand selv oplyste, er andre ældre Lovbestemmelser, hvorefter de Vedkommende ogsaa i dette Forhold kunne blive dømt. Han har nemlig anført, at, omendstjondt der ikke i denne Lov paalægges Huusbonden Straf af Fængsel paa Vand og Brød, saa kan Huusbonden dog meget godt benytte en saadan Fremgangsmaade imod Lyendet, at han paa Grund af andre Lovbestemmelser kan blive idømt Vand- og Brødsstraf; det viser jo altsaa, at, selv om vi udelade Vand og Brødsstraffen for Lyendet, saa vil der ogsaa være ældre Bestemmelser, hvorefter dette kunde straffes med Fængsel paa Vand og Brød, og altsaa finder der i saa Henseende ingen Løsrivelse Sted fra den tidligere Lovgivning. Var den ærede Talers Raisonnement rigtig, saa maatte han indrømme, at man med Hensyn til Huusbonden i denne Lov har løstrevet sig fra den tidligere Lovgivning i den her omhandlede Retning, og det vil han dog maaffee ikke indrømme. Han har ogsaa meent, at man ved at lade denne Straffebestemmelse udgaae, vilde bevirke, at Huusbonden ikke havde den fornødne Garanti for, at Lyendet vilde opfylde sin Forpligtelse, og i det Hele taget forholde sig i